

De 'Dirk IV'-loop in Hoornaar en omstreken, 21 januari 2012.

Op zaterdag 21 januari verzamelen wij ons rond 13.45 uur op de parkeerplaats van Souburgh om met negen personen naar Hoornaar te vertrekken. We gaan daar meedoen aan een loop van 5 en 10 km, een idee van onze trainster Corrie de Keizer.

Alhoewel het weerbericht 's morgens nog aangaf dat het 's middags zonnig zou zijn, is het erg grijs en vallen er al wat spetters. We rijden achter elkaar aan en in de polder krijgen we nog een fikse bui te verwerken. Dat belooft niet veel goeds. Toch zit de stemming er goed in.

In Hoornaar merken we dat veel anderen ook zin hebben in de 'Dirk IV'-loop. We moeten zoeken naar een parkeerplaats.

Op weg naar gebouw 'Het Bruisend Hart' lopen we langs een bronzen standbeeld van een stier. Die stier blijkt 'Dirk IV' te zijn, naar wie de loop vernoemd is. Iemand weet te vertellen dat het een krachtig beest was, dat voor veel nageslacht gezorgd heeft. Hier kom ik nog op terug.

Het is een drukte van belang in het 'dorpshuis', waarin ook een zaal is gevestigd en een sporthal. Na het betalen van €5,- inschrijfgeld krijgen we een startnummer. Als een ieder dat opgespeld heeft, gaan we een stukje inlopen.

Dan, tegen 15.00 uur, stellen we ons op achter de dranghekken, waar de snelle jongens en vrouwen al staan te popelen. Dan klinkt het vertreksein, en al gauw verspreidt de groep zich. Sommigen lopen in korte sportbroek en hemd, terwijl het toch echt maar 9°C is. Eén man loopt zelfs op blote voeten.

De route is prachtig. We worden door weilanden, langs boerderijen en molens gevoerd. De wind is niet echt hinderlijk en het blijft droog, afgezien van een enkel spatje. Halverwege de 10km geeft de elektronische tijdmeting 32 minuten aan. Geen wereldtijd, maar wat maakt het uit. Ontspannen lopen en af en toe een gesprekje met mijn maatje Erna is ook wat waard.

Een enkeling staat in dedeuropening van zijn huis naar de voorbijkomende lopers te kijken. Anderen staan voor het raam of hebben strategisch twee stoelen zodanig neergezet dat ze naast elkaar naar buiten kunnen kijken. Er wordt zelfs naar ons gezwaaid.

We gaan de finish over bij 1.04 onder applaus van onze clubgenoten die al lang binnen zijn. Onze trainster Corrie de Keizer heeft goed gepresteerd, dus we blijven wachten tot de prijsuitreiking.

Daarvoor vindt echter eerst een verloting plaats. Iedereen heeft achter op zijn startnummer zijn naam kunnen schrijven, en dit dan in een doos kunnen doen. Het eerste lot wordt uit de doos gehaald en ik zie het al aan het nummer: 359, dat ben ik! Geweldig! Ik win nooit iets!

De prijs bestaat uit een rechthoekig wit bordje met een uitsparing erin waar de bijgaande beker in past. Zo blij als een kind ben ik met mijn prijs, die thuis waarschijnlijk in een kast zal belanden en nooit meer aangeraakt gaat worden.

De verrassing is groot als ook Corrie, onze trainster, een prijs blijkt te hebben. Zij krijgt een waardebon, te besteden bij een sportzaak. Helemaal overdonderd zijn we als ook Eelco Postma in de prijzen valt. Hij ontvangt een fles wijn. Van de enkele honderden deelnemers vallen drie prijzen in ons groepje van negen! We kunnen er niet over uit.

Dan volgt de prijsuitreiking voor de prestatielopers. Corrie wint de derde prijs met haar 23.25 minuten die zij deed over de 5km. Geweldig!

Iedere deelnemer krijgt nog en bidon en zeer tevreden keren we weer terug naar Alblasterdam. Het is een leuke middag geweest!

Tijdens de terugrit raakte ik gefascineerd door Dirk IV, de fokstier. In Hoornaar waren we al langs een standbeeld van hem gelopen, dus Dirk was niet zomaar een stier. Een goede vriend die in Hoornaar woont, wist mij het volgende te vertellen:

Dirk IV was een beroemde fokstier. Als stierkalf werd hij aangekocht door de fokveevereniging die hem de naam 'Dirk IV' gaf.

In 1917 werden er officieel 43 zonen en 153 dochters van deze stier ingeschreven in het Nederlandse rundvee-stamboek. En dat in een tijd dat er nog geen kunstmatige inseminatie bestond!

Dirk werd bekend tot buiten de landsgrenzen. Hij werd ook 'hofleverancier'. Eén van zijn zonen werd gekocht door Prins Hendrik.

Dirk stierf in 1922 na een lang en vruchtbaar stierenleven. Hij staat nog steeds op ware grootte in brons gegoten, te bewonderen in het centrum van Hoornaar. Het beeld is destijds door Prins Bernard onthuld.

Marlies Schram

